

dolni, hogy azok, akik ezt a túlradó optimizmust produkálják, vagy nem értenek kellően a kérdéshez, vagy pedig valami különös és nem épp jóakaratu célzat sugallja ezt a felfogásukat. A magyar miniszterelnököt és pénzügyminisztert nemcsak udvariasan, de bizonyos melegséggel is fogadták eddig azok a körök, amelyekben Párisban megfordult. *Feltétlenül eredménynek tartom azt, hogy úgy a párisi, mint a londoni sajtó mind pontosabban és mind megértőbben kezd a mi lehetetlen sorsunkkal foglalkozni.* Végre elindultunk már azon a hosszú és fáradtságos uton, amely bennünket odavezet, hogy velünk azok, akik legyőztek bennünket, nemcsak humánusan, hanem az ő szempontjukból is okosan cselekedjenek.

— Nemcsak hogy nem hiszem, hanem kiártnak tartom, hogy miniszterünk egy megkötött kölcsönnel jöhessenek haza. Nem hinném, hogy bárki egy percig is komolyan hitette ezt, mert aki egy kissé is tisztán lát, tudnia kell, hogy a mi részünkre kölcsön megadása olyan feltételekkel jár, melyeknek megoldása hosszú időt és fáradtságos munkát igényel. Nagyon meg lehetünk elégedve és nagyon sikerteljesnek mondhatjuk a miniszterelnök és a pénzügyminiszter külföldi utját, ha odakint ügyünk iránt az érdeklődés és az eddig még komolyan nem tapasztalt jóindulatot fel tudják ébreszteni.

A kormány és az építkezés.

A felmondások a lakásügyi rendelet értelmében tudvalevőleg csak akkor effektívulhatók, ha a kormány a felmondás idejére valóra váltja az építkezési programot. Vass József népjóléti miniszter és Petrichevich Horváth Emil báró államtitkár részletes felvilágosítást adtak a kormány építkezési programjáról. Vass népjóléti miniszter ezeket mondta:

— Célunk az, hogy minél sürgősebben építsük fel a kislakásokat. Most 500 kislakás felépítése van folyamatban, de még a nyár alatt további 500-at kívánunk felépíteni. A most felépítendő 500 kislakásra a pályázatokot most írjuk ki. A kislakások építésére kétféle koronát irányoztunk elő. A felmondások akkor lépnek életbe, ha az építkezési program valóra vált, amit különben ezt a legutóbb kiadott lakásügyi rendelet félre nem érthető módon körülír.

Petrichevich Horváth Emil báró népjóléti államtitkár Vass József miniszter nyilatkozatát érdekes részletekkel egészítette ki. A népjóléti államtitkár mindenekelőtt megállapítja, hogy a nagylakásokban lakó gyengébb elemek kislakásokba akarnak költözni. Ez a terv akkor valósulhat meg, ha megfelelő kislakást produkálunk. A kislakásokat a főváros területén akarjuk építeni. Az építkezési akció tempóját állandóan fokozzuk. Az építkezés vezetése a lakásépítési miniszteri biztosság kezében van. Az építkezési programját kiegészíti az irodahelyiségeknek lefoglalt lakások felszabadítása. Erre vonatkozik a népjóléti miniszter ur lakásépítési törvényjavaslatában foglalt rendelkezés, amely a tökéletes és életképesebb vállalatokat építkezésre készíti. Hogy ezt minél gyorsabban és előnyösebben hajtsák végre, több külföldi csoporttal folytat tárgyalásokat, nagyszabású irodaházak felépítésére.

A reformpárt zászlóbontása.

Vasárnap délután tartotta beszámolóját Drózd György nemzetgyűlési képviselő Kiskomáromban, ahol egyuttal megtörtént a reformpárt dandántuli zászlóbontása is. Drózd utjára Giesswein Sándor, Rupert Rezső, Nagy Ernő, Cserty József nemzetgyűlési képviselők, dr. Kollmann Dezső, a reformpárt ügyésze és Szeder Ferenc szociáldemokrata képviselő kísérte el. A kiskomáromi állomáson hatalmas tömeg, fehér ruhába öltözött leányok és a községek tüzoltó-zenekara várta a képviselőket, akiket zajos ovációval fogadtak.

A kiskomáromi Főtéren tartott népgyűlésen több ezer főnyi választó vett részt. Egy fiatal földművesleány, Tibol Rózika virágcsokrokat nyújtott át a képviselőknek. Giesswein Sándor, a reformpárt elnöke beszélt először.

— Magyarországot — ugymond — újból fel kell építeni, de ez csak akkor lehetséges, ha a nép jólétét és megélhetését biztosítjuk. Ez a gondolat vezeti a reformpártot, amely nevében viseli a programját: újításokat hozni a politikai és gazdasági életbe. Azt mondják ránk, — folytatta Giesswein — hogy radikálisok

vagyunk. Radikális annyit tesz, mint gyökereesen végző és mi igenis sok gyomot akarunk a közéletből gyökeresen kiirtani. Tiszteljük a nemzet régi hagyományait, de a visszaélések kiirtásában radikálisok akarunk lenni. A reformpárt a haladás embereiből áll, az igazi demokráciát követeli és küzd az ellen az irányzat ellen, amely a nemzetet széttagozza. A háboru tanulságait le kell vonnunk, a háboru sulyát pedig azoknak kell érezniük, akik hibás politikájukkal a háboru okai voltak.

A hosszas éljenzéssel fogadott beszéd után Rupert Rezső szólalt fel. Foglalkozott Bethlen és Kállay külföldi utjával, melyet helyesel, de kifogásolja, hogy csak ilyen későn tették meg. Igaz, hogy ami itt évekig történt, az nem tette alkalmassá az időt a kifelé utazásra, mert olyan

Bethlen István Londonba utazott.

(A Szeged budapesti tudósítójától.) A fővárosi politikai körök szinte kizárólagos beszédtemája Bethlen gróf miniszterelnök és Kállay pénzügyminiszter párisi missziója. A magyar miniszterelnök külföldi utazásával szinte minden külföldi francia, angol, hollandi lap állandóan foglalkozik és mint a közleményekből megállapítható, a magyar kérdés szinte minden sajtóorganumnál meleg fogadtatásra talál. Különös jelentősége van annak a cikknek, amely a Temps-nek május 5-i számában jelent meg. Szembeállítja a nem olyan nagyon szegény Magyarországot a tönk szélére jutott Ausztriával, majd a menekültekről szólva azt állítja, hogy az a 320.000 menekült régi állami tisztviselője Magyarországnak és így ezek elhelyezése nem jelent teherterelt az államháztartás számára. A Temps cikke azzal a céllal készült, hogy a rendkívüli meleg szimpátiával írott francia lapközlemények hatását ellensúlyozza. Magyarország felsegítése és speciálisan az a cél, mellyel Bethlen Párisba utazott, a jóvátételi zálogjogok feloldása nemcsak Magyarország, hanem közvetlenül Közép-Európa érdeke is.

Bethlen Istvánnak a jóvátételi bizottság előtt tartott expozéját kommentálva a Temps azt írja, hogy a magyar pénzügyek bármily szomorú képet mutassanak is, mégis bizonyos bátorító tényeket is tüntetnek fel. Más megfontolásokat is figyelembe kell azonban venni, anélkül, hogy akár optimizmusra, akár pesszi-

dolgok történtek, amelyek miatt szégyenkezünk kellett.

Rupert után Cserty József, Szeder Ferenc és Kollmann Dezső a földreform kérdésével foglalkozott. Nagy Ernő a zalaegerszegi internalótábornak, Magyarország szégyenpiacának eltörlesztés és a drágaság elleni sürgős rendszabályokat követelte.

Végül Drózd György szólalt fel, aki kijelentette, hogy az ellenzék a miniszterelnök és pénzügyminiszter külföldi utja elé akadályokat nem gördített, sőt törekéseiket helyesli. Foglalkozott a nemzetgyűlés eddigi munkásságával, jövő programjával és demokratikus politikát követelt. A viharos éljenzéssel és tapsal fogadott beszéd után a közönség elénekelt a Himnuszt és ezzel a gyűlés véget ért.

mizmusra adnók magunkat. A lap megállapítja, hogy Magyarország közadósságának kamatszolgáltatása a folyó költségvetési év hitelének csak 6%-át teszi ki. Ez a többi európai állam adósságának költségéhez hasonlítva nagyon kevés. Magyarország régi hitelezői között alkamasint vannak olyanok, akik talán jobb bánásmódra tarthatnak igényt. A lap továbbá felveti a kérdést, mily mértékig igényelhetik a külföldről Magyarországra bevitt áruk eladói, hogy követeléseiket a felveendő kölcsönből elsőbbséggel elégítsék ki, ha a háboru előtti követeléseknek és a jóvátételeknek várnok kell. A Temps így fejezi be cikkét: Örülünk, hogy a magyar kormány kész a népszövetség pénzügyi bizottságának segítségét és tanácsait megfogadni, de a kisántant államai a jóvátételek terén szintén Magyarország főhitelezői közé tartoznak és abban a pillanatban, midőn Magyarország a jóvátételi bizottsághoz fordul, meg kell kérdeznie Belgrád, Bukarest és Prága véleményét is, mert elsősorban barátainkkal kell egyetértőnk a votl ellenségeinknek nyújtandó segítség ügyében.

Bethlen gróf miniszterelnök Kállay pénzügyminiszterrel és Khuen-Héderváry Sándor gróf követségi tanácsossal, tegnap éjjel megérkezett a londoni Viktoria-pályaudvarra. A pályaudvaron Szapáry László gróf magyar követ és mister Monk, az angol külügyminiszterium követségi tanácsosa fogadta őket.

Szegeden még mindig nincs járványkórház.

(A Szeged tudósítójától.) Szegeden mindig baj volt a nem létező járványkórházzal, valahányszor járványhírek keringtek a levegőben. Ilyenkor mindenki kapkodott fűhöz-fához, az illetékesek óvatosan előre elhárítottak magukról minden felelősséget, de a szerencsés véletlen következtében a felelősség kérdésének eldöntésére eddig még nem igen került sor — a keringő járványhírek eltűntek anélkül, hogy a városban komoly járvány ütötte volna fel a fejét. Most, hogy az ország egyes részeiben szörvénnyosan bár, de fellépett a kiütéses tifusz, sőt Szeged közvetlen szomszédságában, Hódmezővásárhelyen is történtek megbetegedések, a járványkórház problémája ismét fölelevenedett.

Dr. Andrassy Ferenc egészségügyi főtanácsos, a főorvosi hivatal helyettes vezetője beadványt intézett a város tanácsához. Beadványában elmondta, hogy a népjóléti miniszter rendeletére a főorvosi hivatal már minden lehető óvintézkedést megtett az országban főlépett kiütéses tifusz behurcolásának, illetve elterjedésének megakadályozása érdekében, a legfontosabb óvintézkedést azonban, az esetleges betegek elköltetésének biztosítását, nem tehettem meg. Szegeden ugyanis nincs járványkórház. A város annak idején ismeretlen feltételek mellett átengedte az egyetem céljaira felszereléseivel együtt azt az idiglenes jellegű járványkórházat, amelyet a háboru alatt szereltek fel. Dr. Jancsó Miklós egyetemi tanár a főorvos érdeklődésére írásban közölte, hogy kiütéses tifuszban megbetegedő embereket nem enged be a klinikára, mert üres hely nincs és felvilágosítást kért arra vonatkozólag, hogy az esetleges jelentkezőket hová utassák. A kórházban sincs hely, a ragályos osztályt szintén az egyetemnek adja át a város. Az egész város területén nem talált a főorvos megfelelő helyiséget. Nem marad tehát más hátra, mint az ujszegedi járványbarakok

igénybevétele. Az ujszegedi járványkórházban azonban családok laknak, pedig a főorvos sürgetésére a lakáshivatal már kézbesítette számukra kilakosító végzéseit. Ennek ellenére azonban május elsején minden akadály nélkül befizették a városnak a májusi negyedre járó lakbért. „Ez lehetetlen állapot — mondja a főorvos beadványa —, mert mi történik akkor, ha előfordul egy tifuszos megbetegedés, hogyan különítik el, hova szállítják a beteget? És ki vállalja a következményekért a felelősséget? Éppen ezért kéri a főorvos az ujszegedi járványkórház lakóinak haladéktalan kitélepitését; felhatalmazást kér a gazdasági hivatal számára, hogy a legszükségesebb felszerelési tárgyakat beszerezhesse; utassák a tanács a mérnöki hivatalt, hogy a kiütéses helyiségeket tisztítsa és meszeltesse ki, a mellékhelyiségeket hozassa rendbe. Bejelentette a főorvos a tanácsnak, hogy dr. Jenei Endre egyetemi tanársegéd, aki már keresztül esett a kiütéses tifuszon és így immunis a betegséggel szemben, elvállalja az esetleges betegek gyógykezelését és a „Weil Félix“-féle vérvizsgálatok megejtését bizonyos feltételek mellett.

Dr. Andrassy Ferenc beadványával hétfőn foglalkozott a város tanácsa. Minden vita nélkül hozzájárult a főorvos által kért intézkedések végrehajtásához, de csak elvileg, amennyiben a polgármester a járványbarak lakóinak azonnali kitélepitését lehetőtlenné tartotta. Így a tanács átir a lakáshivatalhoz, hogy a járványkórház lakóit soronkívül helyezze el más lakásban, a gazdasági hivatal pedig arra utasította, hogy ezeket a lakókat, ha az első tifuszos megbetegedés előfordul, haladéktalanul költöztesse át a katonai szükségbarakokba, még akkor is azonnal, ha a megbetegedésről éjszakai órában kap jelentést.

A tanácsnak a polgármester által diktált ha-